

manibus, quod utiqve Ecclesiâ ordinante nihil prohiberet, exponerentur.

VI. Qui S. cœnam nunquam sine administrantis communionem celebrari debere contendunt, finem secundarium, qui in signandâ civium Ecclesiæ communionem consistit, laudant, primum, qui est gratiæ Divinæ obsecratio, prætereunt.

VII. In symbolorum Eucharisticorum separatâ consecratione non repræsentatur ex instituto Christi mors ejusdem.

VIII. Sacrificium est Eucharistia, quia comeditur in eâ & bibitur id, quod aliquando verum fuit sacrificium.

IX. Non alia fit in cœnâ symbolorum transmutatio, quam ut, dicente in Ep. ad Cæsarium Chryostomo, *panis naturâ integrâ manente, per consecrationis sacerdotalis gratiam panis corporis Domini appellacione dignus efficiatur.*

X. Ut ob concomitantiam naturalem, quâ posito Patre ponuntur omnes personæ Divinæ, in nomine unius & solius Patris baptizare non licet: ita nec ob eandem concomitantiam in cœnâ cum pane solum distribuere corpus.

XI. Materia S. Eucharistiæ solum est corpus, solusque sanguis Christi, quâ tamen mediante & Christum ipsum & Spiritum S. & totam SS. Trinitatem fide simul accipimus, nobisque unimus. I. Cor. XII. 13.

XII. *Reformati veram cœnam integrè administrant in suâ Ecclesiâ, qualiscunq; tandem eorum doctrina sit, quam de hoc sacratissimo anime epulo adversus claram literam institutionis in Ecclesiis suis fovent, disseminant, inculant. Positis enim Sacramenti alicujus partibus essentialibus, in actu ritus à DEO præcepti legitimo, ponitur in Ecclesiâ, cui soli Sacramenta propria sunt, ipsum verum & integrum Sacramentum. Tob. Wagnerus. Dannhawerus.*

Disp. XXXIX

De

Testamentis.

I. Testa-